

særlig vil komme Landboudommen til gode, men der drejer det sig ikke om halvt saa mange Elever, som det drejer sig om her, ved de tekniske Skoler. Jeg synes, at naar vi alle i denne Sal har været enige om med Beredvillighed at yde disse store Tilskud til Folkehøjskoler og Landbrugsskoler, kunde vi ogsaa alle være enige om at yde dette lille beskedne Tilskud til de tekniske Skoler, og det er mærkeligt, at den højtærede Minister stiller sig saa vrangvilligt og gør en saadan Modstand i denne Sag. Det er meget godt at henvise til en Kommission, der skal nedsættes, men det hjælper jo ikke paa den Nødstilstand, som mange af Skolerne i Øjeblikket befinder sig i. Jeg synes, at her maa der handles hurtigt, lad os saa til næste Aar se, hvad Resultat Kommissionens Arbejde fører til.

Derefter vil jeg gøre et Par Bemærkninger vedrørende Landpostbudene. Ogsaa paa dette Omraade stiller den højtærede Minister sig saa stejlt afvisende, som han vel kan, han kan slet ikke gaa med til Mindretallets Forslag. Angaaende Forslagets Realitet kan den højtærede Minister ikke gøre nogen Indvending, men saa kaster han sig over det rent formelle og siger, at han ikke kan forstaa dette Forslag. Jeg synes, at det er et Forslag, som ethvert Barn kan forstaa. Der siges, at Grundlønnen skal forhøjes med 15 pCt. Hvad ethvert Landpostbuds Grundløn er, er noget, som man ikke kan være i Tvivl om, og hvad 15 pCt. deraf er, er det jo let at regne ud, saa jeg synes ikke, at der kan være nogen som helst Vanskelighed ved at forstaa dette Forslag. Den højtærede Minister mente, at det var kommet frem saa sent, han havde ikke kendt Ændringsforslaget. Jo, den højtærede Minister har meget godt kendt denne Sag. Den var fremme ved anden Behandling, den var forlangt fremmet til Samraad, og der stod udtrykkeligt paa Samraadslisten, at det drejede sig om at give et Tilskud af 15 pCt. af Landpostbudenes Grundlønninger. Ministeren kan ikke skyde sig ind under, at han ikke har kendt det. Han har udmærket godt kendt og har ogsaa udmærket godt kunnet overse det. Naar Ministeren nu kommer og siger, at Forslaget kom frem i sidste Øjeblik, har den Tale intetsteds hjemme. Derimod holder Ministeren paa sit eget umulige Forslag om Lønforbedringer for Landpostbudene, dog saaledes, at de 1,266 lavest lønnede Landpostbude intet skal have. Og hvad er det saa, han tilbyder Landpostbudene?

Jeg synes, det er saa lidt og saa tarveligt, at man i Grunden ikke kan være bekendt at gøre dem et saadant Tilbud. I 3die Lønningsklasse skal de have et Tillæg af 24 Kr. aarlig. Det vil sige, at et Postbud, som bor i København eller paa Frederiksberg, og som har en Route paa 27½ Kilometer at besøge, faar et Tillæg af knap 3 pCt. til sin Løn, hvad der svarer til siger og skriver 2 Kr. om Maaneden. Jeg synes, det er saa tarveligt og smaatskaaret, at man ikke kan være bekendt at byde dem et saadant Forslag.

Ministerens Stilling med Hensyn til Sygehjælpen er ogsaa højst mærkelig. Først forelægger Ministeren et Forslag om i Sygehjælp at yde 40,000 Kr., som skal komme alle Landpostbudene til gode. Saa tager han det tilbage igen (Afbrydelse af Indenrigsministeren). Jo, det er taget tilbage; nu er det et Mindretal, der har taget det op, og Ministeren tager Motiveringen tilbage; den maa ikke komme med ind i Betænkningen, saa Medlemmerne kan se den. Det er en højst mærkelig Stilling. Først foreslaar Ministeren Sygehjælp for samtlige Landpostbude, og saa tager han Forslaget tilbage igen, og saa foreslaar han et Lønningstillæg for en Del af dem, men ikke for de daarligst lønnede.

Ministeren siger, at der er Rift om Pladserne som Landpostbude. Jeg tvivler ikke om, at det er sandt. Det er blot sørgeligt, at Tiderne er saadanne i vort Land, at saa snart der er Tale om en fast Plads, selv om den er saa tarveligt lønnet, at en Familie neppe kan leve af den, ser man Folk strømme til for at faa den faste Stilling. Men det skulde Staten ikke benytte sig af og Ministeren ikke anføre som Forsvar for, at han ikke vil gaa med til at yde den Lønforbedring, der er foreslaaet af Mindretallet.

Ordføreren (N. P. Jensen): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) søgte at give det Udseende af, at det var, fordi Socialdemokraterne havde rørt ved denne Sag, at man fra den Side, jeg har den Ære at tilhøre, havde fundet sig foranlediget til at tage Sagen om Landpostbudene op. Det ærede Medlem sagde saadant noget som, at man havde set sig nødsaget til at tage denne Sag op til Overvejelse. Det ærede Medlem ved meget godt, at den Sag var fremme til Overvejelse — og det er ogsaa omtalt — ved anden Behandling; vi har overvejet den lige saa længe som det ærede Medlem. Det ærede Medlem vilde saa bagefter give